

ת"פ (ירושלים) 11311-05-23 - מדינת ישראל נ' דוד כהן

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - חוק העונשין - עבירות סמים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 11311-05-23 מדינת ישראל נ' כהן

לפני כבוד השופט ציון סהראי

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד מוטי בניטה
ומתמחה גב' שקד אוזנה
תביעות ירושלים

נגד

הנאשם

דוד כהן
ע"י ב"כ עוה"ד שלום בן שבת

גזר דין

כללי:

הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, שעיקרו עבירות של סחר בסמים מסוכנים והחזקת סמים מסוכנים בכמות שלא לצריכה עצמית, והופנה לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש, וכל צד טען כהבנתו.

כתב האישום המתוקן:

1. כתב האישום המתוקן בו הודה ייחס לנאשם 4 אישומים.

2. **באישום הראשון** הודה הנאשם בכך שביום 22.1.23 מכר לשוטר סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל נטו של 0.7491 גרם בתמורה ל-650 ₪. המכירה התבצעה לאחר שהשניים תיאמו ביניהם מפגש באמצעות אפליקציית "טלגרם". בגין האמור הורשע הנאשם ביצוא, יבוא, מסחר והספקה של סמים

עמוד 1

מסוכנים - עבירה לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה").

3. **באישום השני** הודה הנאשם בכך שבתאריך 6.2.23 נוצר קשר בין שוטר לנאשם באמצעות אפליקציית "טלגרם" במסגרתו סיכמו השניים על מכירת 1 גרם קוקאין בתמורה ל-700 ₪. הנאשם הגיע למקום המפגש ברכב שכור בעת שברכב ישבה ילדה קטנה. הנאשם מסר לשוטר סם מסוג קוקאין בכמות של 0.984 גרם וקיבל מהשוטר 700 ₪. בהמשך אותו היום התכתב הנאשם עם השוטרת באמצעות אפליקציית "טלגרם" והשניים סיכמו על רכישת סם מסוג קוקאין בתמורה ל-650 ₪. הנאשם הגיע רגלית למקום המפגש, התנצל בפני השוטרת שלא הביא עמו את כמות הסם עליה הוסכם ומסר לה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.4141 גרם נטו בתמורה ל-300 ₪.

4. הנאשם אמר לשוטרת שישלים את החסר בהמשך. בגין האמור הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה וכן בהסתייעות ברכב כדי לעבור עבירה - עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה, התשכ"א - 1961.

5. **באישום השלישי** הודה הנאשם בכך שביום 7.2.23 התכתב עם השוטרת באמצעות אפליקציית "טלגרם" ובין הצדדים סוכם כי השוטרת תרכוש מהנאשם סם מסוכן מסוג קוקאין. עוד סוכם בין הצדדים, כי הנאשם ישלים את כמות הסם החסרה מהעסקה הקודמת. הצדדים נפגשו בהמשך אותו יום והנאשם מסר לשוטרת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.4046 גרם נטו וקיבל ממנה בתמורה 300 ₪.

בגין כך הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה.

6. **באישום הרביעי** הודה הנאשם בכך שבחיפוש שנערך ברכבו ביום 23.4.23 נתפס סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 0.89 גרם נטו, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.5107 גרם נטו, 5 שקיות חלוקה שהוחזקו ברכב ובבית וכן כרטיס סים ששימש אותו לתקשורת עם השוטרים להם מכר סמים. בגין כך הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה.

7. סך הכל הורשע הנאשם ב-3 עבירות של מכירת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל מצטבר של 2.53 גרם נטו, הסתייעות ברכב כדי לעבור עבירה ובעבירה של החזקת סם מסוכן בכמות שלא לצריכה עצמית (0.89 גרם קנאביס ו-0.51 גרם קוקאין).

תסקירי שירות המבחן:

8. כאמור, לאחר שהנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן הוא הופנה לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר בעניינו.

9. שירות המבחן הגיש 3 תסקירים בעניינו.

תסקיר שירות המבחן מיום 20.12.23:

10. בתסקיר שירות המבחן שהוכן בעניינו של הנאשם מיום 20.12.23 נכתב כי הנאשם, כיום בן 26,

נשוי לאדריכלית בת 29 ואב ל-3 ילדים בני 4 עד 7 והוא החמישי במשפחה בת 6 ילדים בטווח הגילאים 22-36.

11. אביו אברך בכולל ואמו עובדת סוציאלית במקצועה שפרשה לגמלאות לפני זמן לא רב.

12. מהתסקיר עלה, כי הנאשם השלים השכלתו ולאחר מכן החליט לעזוב את הכולל בו למד כדי לעבוד ולסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם התקשה במציאת עבודה מסודרת, אולם בחודשים שקדמו למעצרו בגין תיק זה ניהל סופרמרקט.

13. הנאשם מעורב בגידול וטיפול בילדיו.

14. מהתסקיר עלה, כי הנאשם מכיר בביצוע העבירות בהן הודה ובהשלכות שיש לכך על חייו. לדבריו, מדובר בתקופה מורכבת בה עזב את מסגרת הכולל בה שהה, חיפש מקום עבודה ללא הצלחה עד שנחשף לעיסוק נשוא כתב האישום באמצעות אפליקציית הטלגרם. מהתסקיר עולה, כי הנאשם הביע חרטה על בחירה שגויה זו.

15. שירות המבחן הציע לנאשם טיפול במסגרת קבוצת צעירים והוא הסכים לכך.

16. שירות המבחן התרשם, כי מדובר בנאשם בעל מערכת ערכים חיונית ושאיפה לקיים אורח חיים נורמטיבי ומקדם. עוד התרשם שירות המבחן מכך שההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומעמיד גבולות.

17. שירות המבחן בא בהמלצה להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה במהלכה ישולב הנאשם בטיפול בקבוצת הצעירים במטרה להפחית את הסיכוי לחזרה על עבירות בעתיד. כמו כן, המליץ על הטלת עונש עבודות שירות לתקופה קצרה של מספר חודשים וענישה צופה פני עתיד.

18. בדיון שהתקיים לאחר הגשת התסקיר מיום 25.12.23 הורה בית המשפט (חברי, כב' השופט א' איתן) לשירות המבחן לבחון אפשרות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי ולהגיש תסקיר משלים. לשם כך נדחה הדיון בעניינו של הנאשם.

19. בעקבות כך הוגש ביום 15.10.24 תסקיר נוסף בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן מיום 15.10.24:

20. בתסקיר מיום 15.10.24 עלה, כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית קצרת טווח בתחום הצעירים. מהתסקיר עלה כי הנאשם החל לעבוד כמנהל שני סניפי סופרמרקט, נמצא נקי מסמים ושירות המבחן התרשם כי על אף שהנאשם משטיח היבטים מורכבים בחייו, קיים רצון כן ואמיתי לקדם עצמו.

21. בעקבות כך ובעקבות התרשמות שירות המבחן, בא שירות המבחן בהמלצה להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה במסגרתה ישולב הנאשם בקבוצה חוצת עבירות וארוכת טווח, שכן טרם הושגו מטרות הטיפול באופן מלא. נמסר כי הנאשם הסכים להמשך הטיפול בקבוצה. כן הומלץ על הטלת עונש מאסר קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

22. לאחר שהוגש התסקיר טענו הצדדים לעונש בדיון שהתקיים ביום 13.11.24 ומתן גזר הדין נדחה עמוד 3

ליום 20.11.24.

23. בפתח הדין ביום 20.11.24 הודיע בית המשפט לצדדים (חברי כבוד השופט א' איתן) כי בעקבות המלצה זו טרם בשלה העת לסיום ההליך המשפטי בעניינו של הנאשם, ויש לאפשר לו לסיים את ההליך הטיפולי שהומלץ על ידי שירות המבחן. בשל כך נדחה הדין בעניינו של הנאשם לחודש אפריל 2025. ביום 1.4.25 הוגש התסקיר האחרון מטעם שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן מיום 1.4.25:

24. בתסקיר האחרון שב שירות המבחן וציין, כי מדובר באדם בעל מערכת ערכים חיובית בבסיסה, המבטא רצון לניהול אורח חיים תקין ובעל משפחה בעלת קשרים טובים וקרובים. שירות המבחן הגיע למסקנה ולפיה ציפיות החברה אליה הוא משתייך לא הלמו את התפתחותו ובשלותו הרגשית, ונוצר קושי ביכולת לווסת דחפים ורגשות להתמודדות עם מצבים רגשיים מורכבים.

25. מהתסקיר עולה, כי הנאשם השתתף בכל המפגשים הקבוצתיים במהלך תקופת הטיפול (למעט מפגש אחד), וניכר כי הנאשם תורם חלק משמעותי במהלך פגישות אלו, מביע ומשתף ומהווה דמות דומיננטית לחברי הקבוצה. עוד צוין, כי במסגרת הטיפול בקבוצה קצרת הטווח השתפרה יכולתו ליטול אחריות על עניינים שונים הקשורים בחייו, ואף חל שיפור ביכולתו לשתף את הקרובים לו, דבר ממנו נמנע בעבר.

26. שירות המבחן ציין את הנאשם לחיוב, הבהיר כי הוא עבר הליך טיפולי משמעותי תוך שהודגש כי אין כל אינדיקציה לשימוש בסמים מסוכנים ואף לא נפתחו לחובתו תיקים נוספים כלשהם מאז נעצר לפני שנתיים. עוד צוין, כי השתתפות הנאשם בקבוצות הטיפוליות מהווה גורם מפחית סיכון בעניינו, אף שלא דובר על קיומו של סיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד מצידו של הנאשם.

27. עוד צוין, כי אשת הנאשם מצויה בהריון המוגדר בסיכון גבוה וכי לשניים ילדה כבת 4 עם בעיות מסוימות כמפורט במסמך שהגיש הסניגור - נ/4.

28. סיכומי של דבר, גם בתסקיר זה בא שירות המבחן בהמלצה דומה להמלצותיו בעבר.

טיעוני הצדדים לעונש:

29. ב"כ המאשימה עתרה לקבוע מתחם ענישה אחד בטווח שבין 18-36 חודשי מאסר, ולשם ביסוס עמדתה הפנתה לפסיקה אליה אתייחס בהמשך.

30. נטען, כי הנאשם סחר בסמים קשים במהלך תקופה של מספר שבועות, דבר המלמד על כך שלא מדובר במעידה חד פעמית אלא בהתנהגות שיטתית. כן ציינה את העובדה שבאחת הפעמים מכר הנאשם סמים שעה שילדה קטנה נכחה ברכבו, ואף את העובדה שהסמים שנתפסו ברכבו הוחבאו מתחת לכיסא תינוק.

31. לטענתה, יש לבכר את האינטרס הציבורי על עניינו האישי של הנאשם, וחרף המלצת שירות המבחן וההליך השיקומי שעבר הנאשם, אין מקום, לשיטתה, לחרוג ממתחם הענישה עד כדי הטלת עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

32. כאן המקום לציין, כי המאשימה הסכימה שיש מקום לחרוג ממתחם הענישה לו טענה בשל ההליך השיקומי שעבר הנאשם, ועל כן ביקשה להשית עליו עונש מאסר לתקופה של 12 חודשים בצירוף ענישה נלווית. כן עתרה המאשימה להכריז על הנאשם סוחר סמים ולהורות על חילוט הכסף והמוצגים ששימשו לביצוע העבירות.

33. מטעם הנאשם העידה אמו, עובדת סוציאלית בעברה, ששיתפה בדבר ההלם שאחז במשפחת הנאשם לשמע מעורבותו במעשים נשוא כתב האישום. האם תיארה משפחה נורמטיבית לחלוטין, שהעבירות שביצע הנאשם רחוקים ממנה ומאורחותיה מרחק רב מאוד. האם תיארה את הנאשם כאדם שמקדיש את מלוא מרצו וזמנו למשפחה, עובד כמנהל שני סניפי סופרמרקט ומתמודד, יחד עם זוגתו המצויה בהריון, עם האתגרים הכרוכים בגידול ילדיהם הקטנים ובפרט בתם הקטנה, כמפורט במסמך שהוגש וסומן 4/.

34. ב"כ הנאשם חזר בטיעונו על ממצאי שירות המבחן בשלושת התסקירים שהוגשו מטעמו, הן ביחס לתיאור הנאשם ומשפחתו והן ביחס לתהליך הטיפול והשיקומי אותו עבר במסגרת שירות המבחן. מאחר שהדברים פורטו בהרחבה לעיל בפרק הנוגע לתסקירי שירות המבחן לא אחזור עליהם בשנית.

35. ב"כ הנאשם טען, כי מתחם הענישה ההולם מתחיל ב-6 חודשי מאסר וביקש כי אשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. לתמיכה בטענתו הפנה לפסיקה אליה אתייחס בהמשך.

36. ב"כ הנאשם הגיש תלושי שכר המלמדים כי הנאשם עובד כמנהל שני סניפי רשת מרכולים, וכן מסמכים רפואיים הנוגעים לבתו ורעייתו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

37. כמצוות המחוקק, בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להביא בחשבון את נסיבות ביצוע העבירה, חומרת העבירות ומידת הפגיעה בערכים המוגנים וכן את מדיניות הענישה הנוהגת.

38. כמפורט לעיל, הנאשם הורשע ב-3 עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין כאשר מכר לשוטרים סמויים סם מסוכן מסוג זה במשקלים שבין 0.4 ל-0.98 גרם בכל עסקה (סה"כ 2.53 גרם קוקאין בכל העסקאות יחד). כמו כן, ברכבו נתפס סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 0.89 גרם וכן 0.51 גרם קוקאין.

39. עסקה אחת בוצעה ביום 22.1.23 ואילו 3 העסקאות הנוספות בוצעו בתאריכים 6-7.2.23. הסמים נתפסו ברכבו של המבקש ביום 23.4.23.

40. מבלי להקל ראש בעבירות והמעשים המיוחסים לנאשם, מצאתי כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים ביחס לעבירות הסחר בסמים היא ברף בינוני גבוה. מחד, מדובר ביותר מעסקה אחת ובסם קשה מסוג קוקאין. מאידך, אין המדובר בעסקאות רבות המתפרשות על פרק זמן ארוך מאוד, ואף לא בלקוחות רבים. מדובר במספר בודד של עסקאות בכמויות ובסכומים שאינם מהגבוהים שנעברו בתוך פרק זמן של שבועיים (סה"כ 3 עבירות של מכירת סם מסוכן). עוד יש להביא בחשבון כי מדובר בסמים שנמסרו לסוכנים משטריים, כך שלא נעשה בהם שימוש והנזק הנובע מהם נמנע. ראוי להציג נתון זה, אולם המשקל שניתן לו מוגבל, והדברים ברורים.

41. אשר לעבירת החזקת הסם בכמות שלא לצריכה עצמית, מצאתי לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים מוגנים בשל עבירה זו היא ברף בינוני/נמוך, בהתחשב בכך שכמות הסם המסוכן מסוג קוקאין שנתפסה בחזקת הנאשם היא 0.51 גרם, כאשר בפקודה נקבעה חזקה ולפיה החזקת כמות של מעל 0.3 גרם נחשבת להחזקה שלא לצריכה עצמית, וכאשר כמות הסם המסוכן מסוג קנאביס היא של 0.89 גרם, מתחת לכמות המוגדרת בפקודה כזו המיועדת לצריכה עצמית.

42. לא נעלמה מעיני טענת המאשימה ולפיה אחת העסקאות בוצעה כאשר ברכב נכחה ילדה ואף לא הטענה כי הסם שנתפס הוחבא מתחת לכסא תינוק. נתונים אלו רלוונטיים לקביעת מתחם העונש ההולם, וייתן להם משקל בקביעת המתחם.

43. כל אחד מהצדדים תמך עמדתו ביחס למתחם העונש ההולם בפסיקה ההולמת לטעמו את המקרה שבפניי. להלן אתייחס לפסקי הדין אליהם הפנה כל אחד מהצדדים.

פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה בטיעוניה:

- ע"פ 1987/15 עופר דורי נ' מדינת ישראל (נבו 17.8.2015).

באותו מקרה דובר במי שמכר לסוכן משטרתי סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 50 גרם ובסכום של 19,000 ₪. בגין העבירה נקבע מתחם בטווח שבין 24-44 חודשי מאסר בפועל ונגזר על הנאשם עונש של 26 חודשי מאסר בפועל. בכל הכבוד, לא ניתן ללמוד גזירה שווה בין שני המקרים. כמות הסם שמכר הנאשם בעסקה אחת גדולה פי 20 מסך כל הסמים שמכר הנאשם שבפניי בכל העסקאות אותן ביצע כמפורט בכתב האישום. עוד יש להביא בחשבון, כי בשונה מעניינו של הנאשם שבפניי, הנאשם באותו מקרה לא הודה ונטל אחריות על מעשיו.

- רע"פ 5698/17 מיכאל ליפצר נ' מדינת ישראל (נבו 4.9.2017).

דובר בנאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות ב-15 אישומים של עבירות סחר בסמים מסוכנים, וכן בעבירות של החזקת סם בכמות שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. בעניינו נקבעו 8 מתחמי ענישה בטווח שבין 6-12 חודשי מאסר בגין כל אירוע (כל העסקאות שבוצעו עם "לקוח" אחד נחשבו אירוע לצורך קביעת מתחם ענישה). באותו מקרה דובר במי שסחר בסמים משך תקופה של שנה ומכר סמים למספר רב של לקוחות, כאשר לחובתו 2 הרשעות קודמות בעבירות סמים. מדובר בנאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות ונגזר דינו לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל. ערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחו. לטעמי, לא ניתן ללמוד גזירה שווה בין שני המקרים, והטעמים לכך ברורים - הן ביחס לנסיבות הקשורות בעבירה (ריבוי המקרים ופרק הזמן הארוך במהלכו בוצעו העבירה), והן ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (נאשם שלא נטל אחריות ולחובתו הרשעות רלוונטיות קודמות).

- רע"פ 5382/22 צ'אלה דסיה נ' מדינת ישראל (נבו 28.8.2022).

הנאשם הודה והורשע עפ"י הודאתו בעבירה של החזקת סמים בכמות שלא לצריכה עצמית.

עפ"י המתואר בכתב האישום, בחיפוש בביתו נמצאו כ-72 גרם של סם מסוג קנבוס (מחולק למנות) ו-3 גרם של סם מסוג קוקאין. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית.

בימ"ש השלום קבע מתחם הנע בין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל, וגזר את עונשו של הנאשם ל-10 חודשי מאסר בפועל. ערעורים שהגיש לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחו.

גם כאן לא ניתן ללמוד גזירה שווה לעניינו. ראשית, כמות הסמים שנתפסו בחזקת הנאשם גבוהה באופן משמעותי מזו שנתפסה בחזקת הנאשם שבפניי (כמות הקנאביס שנתפסה באותו מקרה גדולה פי 80 מזו שנתפסה בחזקת הנאשם שבפניי וכמות הקוקאין גדולה פי 6 מזו שנתפסה בחזקת הנאשם שבפניי). עוד יש להביא בחשבון כי באותו מקרה דובר בנאשם בעל עבר פלילי רלוונטי בעניינו הוגש תסקיר שלילי.

- ת"פ (שלום י-ם) 375-02-19 מדינת ישראל נ' ח'אלד אבו אלהוה (נבו 13.9.2020)
- שני הצדדים התייחסו לפסק דין זה בטיעוניהם.

הנאשם הורשע ב-2 עבירות של סחר בסמים, וכן בעבירת תיווך, סה"כ 3 אישומים. העבירות בוצעו מול סוכן משטרה סמוי, שרכש מהנאשם 4.54 גר' קוקאין ב-3 הזדמנויות שונות. מתחם הענישה לכל העבירות נקבע בטווח שבין 6 ל-20 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל הרשעות קודמות - אחת מהן משמעותית בגינה ריצה עונש של כמה שנות מאסר, נגזר עונש של 9 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי, נדחה.

מדובר במקרה דומה לעניינו של הנאשם שבפניי, אם כי לא זהה, שכן מדובר במי שלחובתו עבר פלילי.

- ע"פ 3820/09 מדינת ישראל נ' חיים אוהיון (נבו 6.9.2009). הנאשם הורשע עפ"י הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירת הספקת סם לפי סעיף 13 לפקודה. עפ"י המתואר בכתב האישום המתוקן הנאשם העביר מהספק לידי שוטר סמוי, הרואין במשקל 300 גרם בתמורה ל-55,000 ₪.

ביה"מ המחוזי גזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית. ערעור המאשימה לבית המשפט העליון על קולת העונש נדחה. מדובר במקרה שונה מעניינו, בשל כמות הסם הגבוהה לאין שיעור מזו שבעניינו של הנאשם, ובשל מעמדו של הנאשם בשרשרת אספקת הסם. על כן לא ניתן ללמוד גזירה שווה לעניינו.

- ת"פ (מחוזי י-ם) 46221-08-23 מדינת ישראל נ' דיא עמירה (נבו 31.10.2024).

הנאשם הורשע לפי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של סחר בסמים, שתי עבירות של החזקת סמים בכמות שלא לצריכה עצמית ושיבוש מהלכי משפט. דובר במעורבות הנאשם

במכירת 100 גרם קוקאין לסוכן משטרת, וכן בהחזקת 40 גרם קוקאין ו-165 גרם קנאביס אותם השליך מחלון ביתו בניסיון לשבש את החקירה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם אחד לכלל העבירות בטווח שבין 34-60 חודשי מאסר. גם כאן, אין הנדון דומה לראיה ולא ניתן ללמוד גזירה שווה בין המקרים. כמות הסמים, הן בעסקה והן בעבירת ההחזקה גבוהה פי 50 ויותר מזו נשוא בתיק שבפניי. נוסף על כך, באותו עניין לחובת הנאשם עבר פלילי רלוונטי.

- **עפ"ג (מחוזי ב"ש) 31823-02-19 גאיד אבו רקייק נ' מדינת ישראל (נבו)** (13.3.2019). הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של סחר בסם מסוכן ובעבירה של נהיגה פוחזת של רכב. בכתב האישום המתוקן מתואר כי הנאשם מכר לסוכן משטרת 2 מנות קוקאין במשקל כולל של 1 גרם. לאחר מכן החל בנסיעה, לא נענה להוראתם של בלשי משטרה שהיו במקום כדי לעוצרו וניסה לברוח בנסיעה פרועה תוך גרימת נזק וסכנה לרכוש ולשוטרים, ואף להולכת רגל שכמעט שנפגעה מנהיגתו הפרועה. מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע המערער הועמד על 14 עד 30 חודשי מאסר בפועל. גם כאן לא ניתן ללמוד גזירה שווה, בשל כך שהנאשם הורשע בנוסף לעבירת הסמים גם בעבירה של נהיגה פוחזת, שביחס אליה ביקשה התביעה לקבוע מתחם ענישה הולם של 10-30 חודשי מאסר בעוד שביחס לעבירות הסמים ביקשה לקבוע מתחם ענישה הולם של 12-24 חודשים.

הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם:

- **ת"פ (שלום י-ם) 54838-11-22 מדינת ישראל נ' אלדד פטורי (נבו)** (6.3.2024). הנאשם הורשע עפ"י הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה אחת של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, וכן בארבע עבירות סחר בסמים מסוכנים. על פי עובדות כתב האישום ברכבו ובביתו של הנאשם נמצאו כ-13 גרם של סמים מסוגים שונים, עוד הודה הנאשם בכך שסיפק ל-4 לקוחות שונים באמצעות טלגרם כ-2 גרם קוקאין בסך הכל, מחולק למנות.

ביהמ"ש קבע מתחם עונש אחד לכל האישומים, אשר בוצעו באותה שיטה ותוך 6 ימים, כך שמדובר באירוע אחד. המתחם נע בין 10 ל- 20 חודשי מאסר, וענישה נלווית. מדובר במקרה דומה לענייננו, אם כי בעניינו של הנאשם שבפניי נתון לחומרה והוא ביצע אחת העבירות כאשר ברכבו נוכחת ילדה וכן החבאת הסמים מתחת לכסא תינוק.

בשל שיקולי שיקום נגזר על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, וענישה נלווית.

- **ת"פ (שלום י-ם) 23864-07-18 מדינת ישראל נ' חאלד חלואני (נבו)** (10.6.2020). הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בביצוע עבירת סחר בסם מסוכן. מדובר בקוקאין במשקל

של 0.5 גרם שמכר לסוכן משטרתי. המתחם אותו קבע בית המשפט עמד על 6 עד 15 חודשי מאסר. עונשו של הנאשם נגזר ל-6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור הנאשם לביה"מ המחוזי על חומרת העונש התקבל, לנוכח חלוף הזמן, ועובדת היותה של העבירה יחידה, נקבע כי ירצה את עונשו בדרך של עבודות שירות. אין הנדון דומה לראיה בשל כך שמדובר בעסקה יחידה, לגביה נקבע בפסיקה כי מתחם הענישה יחל בעונש מאסר קצר אותו ניתן לשאת בעבודת שירות. בענייננו, דובר במספר עסקאות וכן בעבירה נוספת של החזקת סמים בכמות שלא לצריכה עצמית.

פסיקה רלוונטית נוספת:

- **בעפ"ג (י-ם) 1434-12-18 מדינת ישראל נ' נסים** (13.3.2019) נדון ערעור המדינה על גזר דינו של בית המשפט השלום בעניינו של נאשם שהורשע על פי הודאתו ב-3 עבירות של סחר בסם מסוכן בכך שמכר סם מסוכן מסוג קוקאין לסוכן משטרתי, בשלוש הזדמנויות שונות (במשקל מצטבר של 7 גרם נטו). בימ"ש השלום בירושלים קבע מתחם עונש ההולם לכל העבירות בטווח שבין 5-12 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע מתחם ענישה בטווח שבין מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד 24 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל. מדובר במקרה דומה לעניינו, אם כי לא זהה, מאחר שלנאשם באותו מקרה עבר פלילי, ובעיקר לנוכח העובדה שלא הייתה מחלוקת לכך שלא היו שיקולי שיקום שהצדיקו חריגה ממתחם העונש ההולם.

- **ת"פ (שלום חד') 1506-02-24 מדינת ישראל נ' דוד יהודה נחשון** (נבו) (24.12.2024). הנאשם, כבן 26 ללא הרשעות קודמות, הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן ובעבירה אחת של החזקת סם מסוכן בכמות שלא לצריכה עצמית. הנאשם מכר סם מסוג קוקאין לסוכנת משטרתית סמויה, בשלושה אירועים שונים, לאחר תיאומים שנערכו באפליקציית WhatsApp. במקלט סמוך לנקודת המכירה החזיק הנאשם כמות נוספת של קוקאין.

ביה"מ קבע מתחם הנע בין 9 ל-18 חודשי מאסר, וגזר עליו 9 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות, זאת לאור קשיים קוגניטיביים של הנאשם.

44. מאחר שמדובר ב-3 אישומים של סחר בסמים מסוכנים לשני סוכנים משטרתיים ובטווח זמנים מצומצם של כשבועיים, בשים לב לעתירת שני הצדדים לקבוע מתחם ענישה כולל לכלל האישומים בהם הודה הנאשם, יש מקום לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל האישומים בהם הורשע הנאשם.

45. לאור מכלול הנימוקים שהובאו, חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, מידת הפגיעה בערכים

המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בטווח שבין 10 ל- 26 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש ההולם - נסיבות שאינן קשורות בעבירה:

46. ככלל, עונשו של הנאשם ייגזר בתוך תחומי מתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט.
47. אולם, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם הענישה אותו קבע בהינתן קיומם של שיקולי שיקום (סעיפים 40ג(ב)-ו-40ד(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 להלן: "**חוק העונשין**").
48. בחינת הנסיבות שאינן קשורות בעבירה מוליכה למסקנה ולפיה בהיעדר שיקולי שיקום, יש למקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם אותו קבעתי, קרי - 10 חודשי מאסר בפועל. בכלל זה יש להביא בחשבון את העובדה שהודה בעבירות המיוחסות לו, נטל אחריות והתחרט. עוד יש להביא בחשבון כי מדובר בנאשם נעדר הרשעות קודמות, בן למשפחה נורמטיבית לחלוטין, אב ל-3 ילדים קטנים, אחת מהן זקוקה לסיוע מיוחד, כאשר רעייתו של הנאשם מצויה בהריון בסיכון גבוה. עוד יש להביא בחשבון את הגורמים שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות בהן הורשע, ובפרט גילו הצעיר, כמו גם את העובדה שהסמים נמכרו לסוכנים משטרתיים ועל כן מכירתם לא גרמה לנזק.
49. אולם, מתסקירי שירות המבחן עולה, כי קיימים בעניינו של הנאשם שיקולי שיקום המצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם. הצדדים אינם חלוקים על עובדה זו, והמאשימה אף ביקשה לגזור על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשים פחות מהרף התחתון לו עתה - 18 חודשי מאסר בפועל.
50. אם כן, אין מחלוקת בין הצדדים כי לזכות הנאשם שיקולי שיקום המצדיקים חריגה ממתחם הענישה ההולם בעניינו.
51. השאלה הנשאלת, האם שיקולי השיקום מצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם עד כדי הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.
52. לטעמי, התשובה לשאלה זו היא בחיוב. קיימים שיקולי שיקום המצדיקים חריגה ממתחם הענישה אותו קבעתי עד כדי הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם השלים טיפול בקבוצה טיפולית לטווח קצר במהלכו החל לעבוד כמנהל 2 חנויות סופרמרקט, והביע נכונות להשתתף בקבוצה טיפולית לטווח ארוך בו נטל חלק משך מספר חודשים עד שהוגש התסקיר האחרון בעניינו. עוד ציין שירות המבחן, כי לנאשם לא נפתחו תיקים נוספים וכי בדיקות שביצע לימדו על כך שאינו משתמש בחומרים אסורים.
53. מהתסקיר האחרון עולה, כי הנאשם עבר תהליך טיפולי משמעותי תוך ציון העובדה שהשתתף בכל המפגשים הקבוצתיים (למעט אחד) ונכתב שהוא מהווה גורם דומיננטי בקבוצה. שירות המבחן בא בהמלצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה.
54. עולה, אם כן, ששירות המבחן סבור כי נסיבותיו האישיות של הנאשם מאז ביצוע העבירה ועד

היום והתהליך הטיפולי והשיקומי אותו הוא עובר משך תקופה מלמדים על מי שנמצא בעיצומו של הליך שיקום שיש לו סיכוי של ממש להצליח.

55. כאמור, אף אני סבור כך. העובדה שהנאשם מצא לעצמו מסגרת תעסוקתית ראויה בה הוא מתמיד, השתתפותו העקבית בהליך הטיפול (הקצר והארוך) שם הוא מהווה גורם דומיננטי ליתר חברי הקבוצה, הבנתו והפנמתו כי המעשים שביצע מעשים קשים הם, והתרשמותי מכך שלנאשם עורף משפחתי נורמטיבי ואיתן, מלמדים על כך שמדובר במי שהשתקם ושלכל הפחות קיים סיכוי של ממש שישתקם, כמצוות המחוקק.

56. לטעמי, שליחת הנאשם לריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריה תפגע בשיקומו, ובנסיבותיו הייחודיות והמיוחדות של תיק זה התועלת שתצמח כתוצאה מהטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות גבוהה יותר מזו שתצמח משליחתו למאסר בפועל ממש.

57. לכל אלו יש להוסיף את העובדה שעניינו של הנאשם לא הסתיים עד כה בשל כך שבית המשפט מצא לנכון לאפשר לנאשם להמשיך את הליך השיקום בו החל אל מול שירות המבחן, עד כדי דחיית מתן גזר הדין לאחר שהצדדים כבר הציגו טיעוניהם לעונש. בית המשפט הפנה את הנאשם להמשך הליך טיפולי והגשת תסקיר משלים בעקבות כך (אפנה לעניין זה להחלטת חברי, כב' השופט א' איתן מיום 20.11.24). בית המשפט לא הבטיח דבר לנאשם, אולם מתן ההזדמנות לנאשם, בה הוא עמד, תורמת אף היא, במכלול השיקולים, להצדקה לחרוג ממתחם הענישה ההולם בשל שיקולי שיקום.

58. לא יכול להיות חולק, כי העונש ההולם למעשיו של הנאשם כולל עונש מאסר לריצוי בפועל, ולא בעבודות שירות - זה הכלל. מדובר בעבירות חמורות מאוד הגורמות לפגיעה של ממש במרקם החיים הנורמטיבי של כל המעורבים בשרשרת הסם, החל מראש הפרמיה ועד למשתמש בסם המצוי בתחתית לרבות גורמים רבים שאינם מעורבים כלל בעבירות הסמים. למכירת סמים מסוכנים, ודאי קוקאין, השפעה הרסנית על אנשים רבים. הסמים המסוכנים גורמים להתמכרויות, ההופכות את המשתמשים בהם נטל על החברה. בנוסף, משתמשים בסמים מסוכנים אף מבצעים עבירות פליליות לצורך השגתם ובכך גורמים לפגיעה במעגלים נוספים שאינם קשורים באופן ישיר בעבירות הסמים. מדובר במעגל עברייני מסוכן המצדיק, דרך כלל, הטלת עונש מאסר בפועל על מי שהורשע בעבירות של סחר בסם המסוכן והחזקתו בכמות שלא נועדה לצריכה עצמית.

59. אולם, כאמור, בעניינו של הנאשם נסיבות המצדיקות חריגה מהכלל האמור בשל שיקולי שיקום, הכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

60. לפיכך, הגעתי למסקנה ולפיה יש הצדקה בנסיבותיו הספציפיות של הנאשם שבפניי לחרוג ממתחם הענישה אותו קבעתי ולגזור עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר של 9 חודשים בניכוי ימי מעצרו.

הנאשם ירצה את המאסר בעבודות שירות, כפוף לכך שיימצא מתאים על ידי הממונה על עבודות השירות. הממונה על עבודות שירות בשירות בתי הסוהר יזמן את הנאשם לראיון, יבדוק התאמתו לביצוע עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה בת 9 חודשים, כאמור בסע'

51 ב' לחוק העונשין התשל"ז-1977, ויחווה דעתו בכתב לבית המשפט.

להלן פרטי הנאשם לצורך זימונו על ידי הממונה על עבודות השירות:

מס' טלפון נייד של הנאשם 058-3685733 או באמצעות סנגורו עו"ד בן שבת במס' טלפון 052-3114568 או במס' פקס 02-5409905 היה ותוך 14 יום לא יצור הממונה קשר עם הנאשם, יתקשר הנאשם בעצמו או באמצעות בא כוחו עם הממונה על עבודות השירות בטלפון מס': 9776365 - 08.

המזכירות תשלח העתק החלטתי זו לממונה על עבודות שירות בשירות בתי הסוהר.

הממונה לעבודות שירות ישלח את חוות הדעת עד ליום 14.9.25.

ב. מאסר על-תנאי של 4 חודשים, שאותו לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור תוך 3 שנים עבירה מסוג עוון בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973.

ג. מאסר על-תנאי של 6 חודשים, שאותו לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור תוך 3 שנים עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך 2,500 ₪ או 15 ימי מאסר מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 45 יום. ניתן לקזז הקנס מהפיקדון בהליך המעצר.

ה. התחייבות עצמית על סך 5,000 ₪ שלא לעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 לתקופה של שנתיים מהיום. **נרשמה התחייבות הנאשם בפניי.**

ו. הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן למשך 9 חודשים מהיום.

מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד במבחן, יוחזר עניינו לדיון בבית המשפט ודינו ייגזר מחדש.

ז. ניתן בזאת צו לחילוט הרכוש שנתפס במסגרת תיק זה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"ה, 07 מאי 2025, בנוכחות הצדדים.